FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 22.11.2010
KOM(2010) 673 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa

1. EUROOPPALAINEN TURVALLISUUSMALLI: YHTEISTYÖLLÄ KOHTI TURVALLISEMPAA EUROOPPAA

Useimmat eurooppalaiset saavat elää elämäänsä suhteellisen turvallisissa oloissa. Yhteiskuntaamme kohdistuu kuitenkin vakavia turvallisuusuhkia, jotka ovat kehittymässä yhä monimutkaisemmiksi sen lisäksi, että ne lisääntyvät lukumääräisesti. Monet nykyisistä turvallisuushaasteista ovat luonteeltaan sellaisia, että ne ylittävät valtioiden ja eri alojen rajat. Yksikään jäsenvaltio ei kykene vastaamaan niihin pelkästään omin voimin. Tämä herättää huolestusta sekä kansalaisissa että yrityksissä. Neljä viidestä eurooppalaisesta haluaa lisää EU:n tason toimia järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjumiseksi.[1]

Nouseviin uhkiin reagointi on jo tuottanut tuloksia, jotka lisäävät Euroopan turvallisuutta. Lissabonin sopimuksen[2] voimaantulo sekä Tukholman ohjelma ja sen toteuttamissuunnitelma[3] antavat EU:lle mahdollisuuden jatkaa määrätietoisten toimien toteuttamista. Vuoden 2010 alussa Espanjan puheenjohtajakaudella hyväksytyssä sisäisen turvallisuuden strategiassa[4] käydään läpi turvallisuuteen kohdistuvat haasteet ja määritellään ne periaatteet ja suuntaviivat, joiden mukaisesti näihin kysymyksiin on suhtauduttava EU:ssa. Strategiassa myös kehotetaan komissiota esittämään ehdotuksia sen toteuttamista varten. Tässä tiedonannossa esitettävä EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma perustuu näin ollen jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten yhteisesti sopimalle perustalle. Siinä ehdotetaan, miten voimme neljän seuraavan vuoden aikana yhteisvoimin tehokkaammin torjua ja ehkäistä **vakavaa ja järjestäytynyttä rikollisuutta, terrorismia ja tietoverkkorikollisuutta**, lujittaa EU:n **ulkorajojen turvallisuutta** ja vahvistaa kykyämme **selviytyä sekä luonnonvoimien että ihmisen aiheuttamista katastrofeista**.

Yhteisvoimin yhteisiä haasteita päin

EU:n tehtävänä sisäisen turvallisuuden takaamisessa on laatia yhteisiä toimintamalleja ja lainsäädäntöä sekä huolehtia käytännön yhteistyöstä poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön, rajaturvallisuuden ja kriisinhallinnan alalla. EU:n turvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi on olennaisen tärkeää valjastaa sekä EU:n sisäiset että ulkoiset politiikat palvelemaan tätä päämäärää.

---

1 Eurobarometri 71.

2 Sopimus Euroopan unionin toiminnasta (SEUT-sopimus).

3 Tukholman ohjelma: Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten (neuvoston asiakirja 17024/09); Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttaminen EU:n kansalaisten hyväksi – Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi (KOM(2010) 171). Tukholman ohjelma on oikeus- ja sisäasioita koskeva EU:n ohjelma vuosiksi 2010–2014.

4 Neuvoston asiakirja 5842/2/2010: Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategia: Kohti eurooppalaista turvallisuusmallia.

EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelmassa esitettävä yhteinen toimintasuunnitelma on tarkoitettu jäsenvaltioille, EU:n parlamentille, komissiolle, neuvostolle ja EU:n virastoille sekä muille yhteistyökumppaneille, kuten kansalaisyhteiskunnan edustajille ja paikallisviranomaisille. Toteuttamissuunnitelman tueksi tarvitaan vankka EU:n turvallisuusteollisuus, jonka alalla valmistajat ja palveluntarjoajat tekevät tiivistä yhteistyötä loppukäyttäjien kanssa. Yhteinen ponnistelu aikamme turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi edistää myös Eurooppa 2020 -strategiassa esitetyn eurooppalaisen sosiaalisen markkinatalousmallin lujittamista ja kehittämistä.

Yhteisiin arvoihin perustuva turvallisuuspolitiikka

EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelman sekä sen täytäntöönpanovälineiden ja -toimien tulee perustua yhteisiin arvoihin, kuten oikeusvaltion periaatteeseen ja **EU:n perusoikeuskirjassa**[5] vahvistettujen perusoikeuksien noudattamiseen. Kriisinhallinnassa lähestymistavan tulee perustua solidaarisuuteen. EU:n terrorismintorjuntatoimien on oltava oikeassa suhteessa haasteisiin, ja niissä on keskityttävä tulevien hyökkäysten ehkäisemiseen. Silloin kun lainvalvontatoimia EU:ssa tehostetaan tietojenvaihdon avulla, on myös suojattava yksilöiden oikeus yksityisyyteen ja heidän perusoikeutensa henkilötietojen suojaan.

Sisäinen turvallisuus suhteessa globaaliin toimintaan

Sisäistä turvallisuutta ei voida taata erillään muusta maailmasta. Siksi on tärkeää varmistaa, että EU:n turvallisuuspolitiikan sisäinen ja ulkoinen ulottuvuus ovat keskenään johdonmukaisia ja täydentävät toisiaan. Sisäisen turvallisuuden strategian arvot ja painopisteet, kuten EU:n sitoutuminen ihmisoikeuksien, demokratian, rauhan ja vakauden edistämiseen sekä EU:n lähialueilla että kauempana, ovat olennainen osa Euroopan turvallisuusstrategiassa[6] esitettyä lähestymistapaa. Kuten turvallisuusstrategiassa todetaan, suhteilla yhteistyökumppaneihimme, erityisesti Yhdysvaltoihin, on keskeinen merkitys vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin torjunnassa.

Turvallisuuskysymykset olisi otettava huomioon strategisissa kumppanuussuhteissa tarpeen mukaan, ja niitä olisi käsiteltävä myös kumppanien kanssa käytävässä vuoropuhelussa kumppanuussopimuksille myönnettävän EU:n rahoituksen suunnittelun yhteydessä. Sisäiseen turvallisuuteen liittyviä painopistekysymyksiä olisi käsiteltävä myös kolmansien maiden ja alueellisten organisaatioiden kanssa käytävissä poliittisissa vuoropuheluissa silloin kun se on tarkoituksenmukaista monialaisten uhkien, kuten ihmiskaupan, huumausaineiden laittoman kaupan ja terrorismin, torjumiseksi. EU kiinnittää myös erityistä huomiota niihin kolmansiin maihin ja alueisiin, jotka saattavat tarvita EU:n ja sen jäsenvaltioiden tukea ja asiantuntemusta; tämä toiminta tukee sekä EU:n ulkoisen että sen sisäisen turvallisuuden varmistamista. Euroopan ulkosuhdehallinnon avulla toimintaa on mahdollista kehittää edelleen jäsenvaltioiden, neuvoston ja komission asiantuntemusta hyödyntäen. EU:n edustustoihin ja etenkin painopistemaihin olisi saatava turvallisuusalan asiantuntemusta,

---

5 Euroopan unionin strategia perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön, KOM(2010) 573.

6 ”Euroopan turvallisuusstrategia: Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa” hyväksyttiin vuonna 2003, ja sitä tarkistettiin vuonna 2008.

esimerkiksi Europolin yhteyshenkilöitä ja yhteystuomareita[7]. Komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto määrittelevät näiden asiantuntijoiden vastuualueet ja tehtävät.

2. SISÄISEN TURVALLISUUDEN VIISI STRATEGISTA TAVOITETTA

Tässä tiedonannossa määritellään EU:n tärkeimmät lähivuosien turvallisuushaasteet. Tiedonannossa esitetään vuosille 2011–2014 viisi strategista tavoitetta sekä erityistoimia, jotka yhdessä jo vireillä olevien toimien ja aloitteiden kanssa voivat parantaa EU:n turvallisuutta.

Vakavalla ja järjestäytyneellä rikollisuudella on monia ilmenemismuotoja: ihmiskauppa, huumausaineiden ja aseiden laiton kauppa, rahanpesu ja jätteiden laiton kuljettaminen ja hävittäminen niin Euroopassa kuin sen ulkopuolellakin. Sellaiset näennäisen vähäisetkin rikokset kuin murrot ja autovarkaudet, väärennettyjen ja vaarallisten tavaroiden myyminen ja kiertelevien rikollisjoukkioiden tihutyöt ovat usein osa laajempien rikollisverkostojen toimintaa. Tällaisen rikollisuuden torjunta edellyttää Euroopan-laajuista toimintaa. Sama pätee **terrorismiin**: yhteiskuntamme ovat edelleen alttiina samankaltaisille hyökkäyksille kuin ne, jotka tehtiin julkisissa liikennevälineissä Madridissa vuonna 2004 ja Lontoossa vuonna 2005. Meidän on tehtävä työtä entistä kovemmin ja tiiviimmin uusien hyökkäysten ehkäisemiseksi.

Toinen kasvava uhka on **tietoverkkorikollisuus**. Eurooppa on tietoverkkorikollisuuden keskeinen kohdealue, koska meillä on kehittynyt internetinfrastruktuuri ja runsaasti käyttäjiä ja koska monien talouden osa-alueiden ja maksujärjestelmien toiminta perustuu internetin käyttöön. Kansalaiset, yritykset, viranomaistoiminta ja elintärkeä infrastruktuuri on suojattava paremmin rikollisilta, jotka hyödyntävät nykyaikaista tekniikkaa. Myös **rajaturvallisuus** edellyttää johdonmukaisempaa toimintaa. Yhteisten ulkorajojen vuoksi salakuljetukseen ja muuhun rajat ylittävään laittomaan toimintaan on puututtava EU:n tasolla. EU:n ulkorajojen tehokas valvonta on siten vapaan liikkuvuuden alueen turvaamiseksi keskeisen tärkeää.

Lisäksi Euroopassa ja sen lähialueilla on viime vuosina tapahtunut entistä useammin ja entistä vakavampia sekä luonnonvoimien että ihmisen aiheuttamia **katastrofeja**. Tämä on osoittanut, että tarvitaan vahvempi, johdonmukaisempi ja paremmin yhdennetty eurooppalainen kriisin- ja katastrofinhallintavalmius ja että nykyiset katastrofien ehkäisemiseen tähtäävät politiikat ja lainsäädäntö on pantava tehokkaasti täytäntöön.

TAVOITE 1: Hajotetaan kansainväliset rikollisverkostot

Vaikka lainvalvontaviranomaisten ja oikeuslaitoksen yhteistyö jatkuvasti lisääntyy sekä kansallisella tasolla että jäsenvaltioiden kesken, kansainväliset rikollisverkostot toimivat erittäin aktiivisesti ja hankkivat toiminnallaan suunnattomia voittoja. Paikallisväestön ja viranomaisten korruption ja pelottelun ohella voittoja käytetään usein apuna talouselämään soluttautumisessa, mikä murentaa suuren yleisön luottamusta yhteiskuntaan.

Rikoksentorjunnan kannalta onkin olennaisen tärkeää hajottaa rikollisverkostot ja poistaa niiden toimintaa ruokkiva taloudellinen kannustin. Tätä varten olisi lujitettava lainvalvonnan

---

[7] Eurojustia koskevan neuvoston päätöksen 2009/426/YOS mukaisesti. Päätös on pantava täytäntöön jäsenvaltioissa kesäkuuhun 2011 mennessä.

alalla tehtävää käytännön yhteistyötä. Eri alojen ja tasojen viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä talouden suojaamiseksi niin, että rikoksella saatu hyöty voidaan tehokkaasti jäljittää ja periä takaisin. Olisi myös voitettava kansallisten toimintatapojen eroavuudesta muodostuvat esteet, tarvittaessa antamalla lainsäädäntöä oikeuslaitosten yhteistyöstä, jotta voidaan lujittaa rikosten ja rikosoikeudellisten vähimmäisrangaistusten keskinäistä tunnustamista ja yhteisiä määritelmiä.[8]

Toimi 1: Paljastetaan ja hajotetaan rikollisverkostot

Jotta rikollisverkostot voidaan paljastaa ja hajottaa, on välttämätöntä saada tietoa niiden jäsenten toimintatavoista ja verkostojen rahoituksesta.

Tätä varten komissio esittää vuonna 2011 säädösehdotuksen EU:n alueelle saapuvien tai sieltä lähtevien lentomatkustajien **matkustajarekisteritietojen** keräämisestä. Jäsenvaltioiden viranomaiset käsittelevät näitä tietoja terrorismirikosten ja muiden vakavien rikosten ehkäisemistä ja syytteeseenpanoa varten.

Rikollisten rahoituslähteiden ja -toimien ymmärtäminen edellyttää tietoja siitä, kuka omistaa yritykset ja rahastot, joiden kautta varat kulkevat. Käytännössä lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten sekä OLAFin kaltaisten hallinnollisten tutkintaelimien ja yksityisen sektorin ammatinharjoittajien on kuitenkin vaikea saada tällaisia tietoja. EU:n olisikin vuoteen 2013 mennessä pohdittava rahanpesunvastaiseen toimintaryhmään (FATF) kuuluvien kansainvälisten kumppaniensa kanssa käytävien keskustelujen pohjalta, olisiko **EU:n rahanpesunvastaista lainsäädäntöä** aiheellista tarkistaa oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen läpinäkyvyyden parantamiseksi. Joissain jäsenvaltioissa on rikollisten rahoitustoimien selvittämiseksi otettu käyttöön pankkitilien keskusrekistereitä. Komissio laatii vuonna 2012 suuntaviivat, joiden avulla tällaisista rekistereistä pyritään saamaan mahdollisimman suuri hyöty lainvalvontatarkoituksia silmällä pitäen. Jotta lainvalvonta- ja oikeusviranomaiset voisivat tutkia rikollisia rahoitustoimia tehokkaasti, niillä olisi oltava tarvittavat välineet ja koulutus, jonka avulla ne voivat kerätä, analysoida ja tarvittaessa myös jakaa keskenään tietoja hyödyntäen täysimääräisesti rikollisten rahoitustoimien tutkinnan kansallisia osaamiskeskuksia ja Euroopan poliisiakatemian (CEPOL) koulutusohjelmia. Komissio esittää tätä koskevan strategian vuonna 2012.

Rikollisverkostojen kansainvälisen luonteen vuoksi on myös järjestettävä enemmän **yhteisiä operaatioita**, joissa eri maiden poliisi-, tulli-, raja- ja oikeusviranomaiset tekevät yhteistyötä Eurojustin, Europolin ja OLAFin edustajien kanssa. Tällaisia operaatioita ja myös **yhteisiä tutkintaryhmiä**[9] olisi perustettava komission tuella, tarvittaessa myös lyhyellä varoitusajalla, niiden painopisteiden, strategisten tavoitteiden ja suunnitelmien mukaisesti, joita neuvosto laatii eri uhkia koskevien analyysien[10] perusteella.

---

8 Viime aikoina annetut ihmiskauppaa, lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja verkkorikollisuutta koskevat direktiiviehdotukset ovat merkittävä askel tähän suuntaan. SEUT-sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa luetellaan seuraavat muut vakavat rikokset: terrorismi, laiton huumausainekauppa, laiton asekauppa, rahanpesu, lahjonta, maksuvälineiden väärentäminen ja järjestäytynyt rikollisuus.

9 SEUT-sopimuksen 88 artiklan 2 kohdan b alakohta ja neuvoston päätös 2008/615/YOS rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi.

10 Neuvoston päätelmät 15358/10 järjestäytynyttä ja vakavaa kansainvälistä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin perustamisesta ja toteuttamisesta.

Lisäksi komission ja jäsenvaltioiden olisi edelleen varmistettava **eurooppalaisen pidätysmääräyksen** tehokas soveltaminen ja laadittava sitä koskevia kertomuksia, joissa käsitellään muun muassa sen vaikutusta perusoikeuksiin.

Toimi 2: Suojataan talouselämä rikollisten soluttautumiselta

Rikollisverkostot käyttävät korruptiota sijoittaakseen rikoksella saamansa hyödyn lailliseen talouteen, mikä murentaa luottamusta valtiollisiin instituutioihin ja talousjärjestelmään. Tämän vuoksi on olennaisen tärkeää pitää yllä poliittista tahtoa korruption torjumiseksi. Se edellyttää toimia ja parhaiden käytänteiden jakamista EU:n tasolla. Komissio esittääkin vuonna 2011 ehdotuksen **jäsenvaltioiden korruptiontorjuntatoimien** seurannasta ja tukemisesta.

Jotta talouselämää voitaisiin suojata rikollisverkostojen soluttautumiselta, olisi laadittava toimintamalleja, joissa ovat mukana erilaisten lupien sekä hankintasopimusten ja avustusten myöntämisestä vastaavat viranomaiset ja sääntelyelimet (**hallinnollinen lähestymistapa**). Komissio antaa jäsenvaltioille tähän liittyvää käytännön apua perustamalla vuonna 2011 kansallisten yhteyspisteiden verkoston parhaiden käytänteiden kehittämistä varten ja tukemalla käytännön kysymyksiä koskevia pilottihankkeita.

Tavaraväärennökset tuottavat järjestäytyneille rikollisryhmille sievoiset tulot, vääristävät kaupankäyntiä sisämarkkinoilla, murentavat Euroopan elinkeinoelämää ja vaarantavat kansalaisten terveyden ja turvallisuuden. Komissio pyrkiikin eri aloitteiden avulla tehostamaan **tekijänoikeuksien noudattamisen valvontaa** tavaroiden väärentämisen ja laittoman valmistuksen torjuntaa koskevan tulevan toimintasuunnitelmansa puitteissa. Jotta voitaisiin torjua väärennettyjen tavaroiden myyntiä internetissä, jäsenvaltioiden tulliviranomaisten ja komission olisi tarvittaessa mukautettava lainsäädäntöä ja perustettava yhteyspisteitä kansallisiin tullilaitoksiin sekä vaihdettava parhaita käytänteitä.

Toimi 3: Tuomitaan rikoksella saadut varat menetetyiksi

Rikollisverkostojen taloudellisten kannustimien poistamiseksi jäsenvaltioiden on pyrittävä parhaansa mukaan takavarikoimaan, jäädyttämään, ottamaan hallintaan ja tuomitsemaan menetetyiksi rikoksella saadut varat ja varmistamaan, etteivät ne päädy takaisin rikollisten käsiin.

Tätä varten komissio ehdottaa vuonna 2011 **lainsäädäntöä**, jonka avulla vahvistetaan **menetetyksi tuomitsemista** koskevaa EU:n oikeudellista kehystä[11] muun muassa laajentamalla mahdollisuuksia kolmatta osapuolta koskevaan menetetyksi tuomitsemiseen[12] ja laajennettuun menetetyksi tuomitsemiseen[13] ja helpottamalla tuomioon perustumattomien

---

11 Puitepäätös 2001/500/YOS rahanpesusta, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittämisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta.

12 Tällä tarkoitetaan tutkinnan kohteena olevan tai tuomitun henkilön kolmansille osapuolille siirtämien varojen menetetyksi tuomitsemista.

13 Tämän toimenpiteen nojalla voidaan tuomita menetetyksi myös muita varoja kuin rikoksen tuottama välitön hyöty, koska se ei edellytä rikollisiksi epäiltyjen varojen ja tietyn rikoksen välisen yhteyden osoittamista.

menettelyjen nojalla tehtyjen menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten[14] vastavuoroista tunnustamista jäsenvaltioissa.

Jäsenvaltioiden on perustettava vuoteen 2014 mennessä **varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavia toimistoja**[15], joilla on käytettävissään tarvittavat resurssit, toimivaltuudet ja osaaminen sekä valmiudet vaihtaa tietoja keskenään. Komissio laatii vuoteen 2013 mennessä yhteiset indikaattorit, joiden perusteella jäsenvaltioiden olisi arvioitava näiden toimistojen suorituskykyä. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava vuoteen 2014 mennessä tarvittavat institutionaaliset järjestelyt, esimerkiksi varallisuudenhoitotoimistoja perustamalla, sen varmistamiseksi, että jäädytetyt varat eivät menetä arvoaan ennen kuin ne voidaan lopullisesti tuomita menetetyiksi. Vastaavasti komissio esittää vuonna 2013 parhaisiin käytäntöihin perustuvat ohjeet siitä, miten voidaan estää menetetyksi tuomittujen varojen päätyminen uudelleen rikollisten käsiin.

TAVOITE 2: Ehkäistään terrorismia ja radikalisoitumista ja puututaan terroristien värväystoimintaan

Terrorismin uhka on edelleen huomattava, ja se muuttuu jatkuvasti.[16] Terroristijärjestöt muuttuvat ja kehittävät uusia toimintamuotoja, kuten Mumbaissa vuonna 2008 tehdyt iskut ja Amsterdamista Detroitiin suuntautuneella lennolla joulupäivänä 2009 tapahtunut terrori-iskun yritys sekä äskettäin paljastuneet suunnitelmat useita jäsenvaltioita vastaan suunnitelluista hyökkäyksistä ovat osoittaneet. Uhkana ovat nyt sekä järjestäytyneet terroristit että ”yksinäiset sudet”, jotka ovat saattaneet kehittää radikaalit näkemyksensä ääripropagandan perusteella ja löytää koulutusmateriaalia internetistä. Terrorismintorjuntakeinoja on kehitettävä niin, että johdonmukainen eurooppalainen lähestymistapa, johon kuuluu myös ennaltaehkäisevä toiminta, pysyy uhkien edellä.[17] EU:n olisi myös jatkettava elintärkeiden infrastruktuurien yksilöimistä ja laadittava suunnitelmia, joiden avulla suojataan näitä yhteiskunnan ja talouden toiminnan kannalta olennaisia voimavaroja, kuten kuljetuspalveluja sekä energian tuotantoa ja jakelua.[18]

Tämän tavoitteen toteuttaminen on ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtävä. Sitä varten niiden on toteutettava koordinoituja ja tehokkaita toimia komission ja EU:n terrorismintorjunnan koordinaattorin avustuksella.

---

14 Tällaisten päätösten nojalla varat voidaan jäädyttää ja tuomita menetetyiksi, vaikka niiden haltijaa ei olisi tuomittu rikosoikeudenkäynnissä.

15 Neuvoston päätöksen 2007/845/YOS mukaisesti jokaisen jäsenvaltion on perustettava alueelleen ainakin yksi varallisuuden takaisin hankinnasta vastaava toimisto.

16 Viimeisimmät numerotiedot, ks. Europolin vuoden 2010 raportti Terrorism Situation and Trend (TESAT) Report.

17 Marraskuussa 2005 hyväksytyssä EU:n terrorismintorjuntastrategiassa (neuvoston asiakirja 14469/4/05) esitetään lähestymistapa, jonka neljä osa-aluetta ovat ehkäiseminen, suojaaminen, toiminnan estäminen ja varautuminen. Ks. lähemmin tiedonanto ”EU:n terrorisminvastainen politiikka: tärkeimmät saavutukset ja tulevaisuuden haasteet”, KOM(2010) 386.

18 Direktiivi Euroopan elintärkeästä infrastruktuurista (2008/114/EY) on osa laajempaa Euroopan elintärkeiden infrastruktuureiden suojaamisohjelmaa, johon liittyvät suojelutoimet kattavat myös muut kuin terrorismista johtuvat uhkat.

Toimi 1: Tuetaan yhteisöjä radikalisoitumisen ja terroristien värväyksen ehkäisemisessä

Terroritekoihin johtava radikalisoituminen voidaan pysäyttää parhaiten tunnistamalla sille altteimmat yksilöt niissä yhteisöissä, joissa ilmiö on kehittynyt pisimmälle. Tämä edellyttää tiivistä yhteistyötä paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa sekä haavoittuvien yhteisöjen keskeisten ryhmien voimaannuttamista. Radikalisoitumista ja terrorismin värväystä koskevan toiminnan ydin on kansallisella tasolla, ja siellä sen tulisi myös pysyä.

Useissa jäsenvaltioissa on kehitteillä tähän alaan liittyviä toimintalinjoja, ja eräissä EU:n kaupungeissa on kehitetty paikallisyhteisöissä toteutettavia lähestymistapoja ja ehkäiseviä toimintamalleja. Nämä aloitteet ovat monissa tapauksissa osoittautuneet tuloksekkaiksi, ja komissio tukee niitä myös jatkossa edistämällä niihin liittyvää kokemustenvaihtoa.[19]

Ensinnäkin komissio tukee yhdessä alueiden komitean kanssa **radikalisoitumisen tunnistamista koskevan EU:n verkoston** perustamista vuoteen 2011 mennessä. Verkoston toimintamuotoja ovat internetissä toimiva keskustelufoorumi ja EU:n laajuiset konferenssit, joiden kautta kerättävien kokemusten, tietojen ja hyvien käytänteiden avulla voidaan parantaa radikalisoitumisen tuntemusta ja viestintätekniikkoja ja siten kyseenalaistaa terroristien sanoma tehokkaammin. Verkoston jäsenet ovat päättäjiä, lainvalvonta- ja turvallisuusviranomaisia, syyttäjiä, paikallisviranomaisia, tutkijoita, käytännön asiantuntijoita ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden, mm. uhrien etuja ajavien ryhmien, edustajia. Jäsenvaltioiden olisi perustettava verkostossa syntyvien ideoiden pohjalta sekä internetissä että elävässä elämässä kokoontuvia avoimia keskusteluryhmiä, jotka tukisivat uskottavien roolimallien ja mielipidejohtajien kehittymistä, niin että nämä voisivat esittää myönteisiä näkemyksiä terroristien väitteiden vastapainoksi. Komissio tukee myös kansalaisyhteiskunnan organisaatioita, jotka paljastavat, kääntävät ja kyseenalaistavat internetissä julkaistavaa väkivaltaista ääripropagandaa.

Toiseksi komissio järjestää vuonna 2012 **ministerikokouksen**, jossa käsitellään radikalisoitumisen ja terrorismiin värväämisen ehkäisemistä. Kokouksessa jäsenvaltioilla on tilaisuus esittää esimerkkejä toimista, joiden avulla ääri-ideologioita on torjuttu tuloksekkaasti.

Kolmanneksi komissio laatii näiden aloitteiden ja keskustelujen pohjalta **toimintaa ja kokemuksia esittelevän käsikirjan**, jonka tarkoituksena on tukea jäsenvaltioiden toimia radikalisoitumisen ehkäisemisestä sen alkulähteillä aina terroristien värväyksen estämiseen sekä terrorismista luopumisen ja yhteiskuntaan paluun tukemiseen.

Toimi 2: Estetään terroristeja saamasta rahoitusta ja iskuissa tarvittavia välineitä ja valvotaan heidän liiketoimiaan

Vuonna 2011 komissio pohtii, voitaisiinko laatia SEUT-sopimuksen 75 artiklaan perustuvista hallinnollisista toimenpiteistä muodostuvat puitteet, joiden nojalla sallittaisiin varojen jäädyttäminen terrorismin ja siihen liittyvän toiminnan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. EU:n

---

[19] Radikalisoitumista ja terroristien värväämistä koskevan EU:n strategian (CS/2008/15175) puitteissa komissio on tukenut tutkimusta ja radikalisoitumisen asiantuntijoiden eurooppalaisen verkoston perustamista sekä jäsenvaltioiden johdolla toteutettavia hankkeita, jotka koskevat esimerkiksi lähipoliisitoimintaa sekä viestintää ja radikalisoitumista vankiloissa. Lisäksi se on myöntänyt noin 5 miljoonaa euroa terrorismin uhrien hyväksi toteutettaviin hankkeisiin ja tukee terrorismin uhrien yhdistysten verkostoa.

toimintasuunnitelmat, joiden tarkoituksena on estää räjähteiden (2008) sekä kemiallisten, biologisten, säteily- tai ydinaineiden (CBRN) käyttö (2009) terroritarkoituksiin, on pantava täytäntöön ensisijaisina tavoitteina sekä lainsäädäntöön liittyvien että muiden toimien osalta. Tätä varten on muun muassa hyväksyttävä komission vuonna 2010 esittämä asetusehdotus, jolla rajoitetaan räjähteiden kemiallisten lähtöaineiden saatavuutta. Lisäksi on perustettava erityisten CBRN-lainvalvontayksiköiden eurooppalainen verkosto, jonka tehtävänä on varmistaa, että jäsenvaltiot ottavat CBRN-riskit huomioon kansallisessa suunnittelussaan. Toinen tärkeä toimenpide on lainvalvontaviranomaisten nopean varoitusjärjestelmän perustaminen Europolin yhteyteen CBRN-materiaaleihin liittyvistä tapahtumista ilmoittamista varten. Nämä toimet edellyttävät tiivistä koordinointia jäsenvaltioiden kanssa. Tarvittaessa niiden yhteydessä voidaan hyödyntää myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta. Jotta voidaan minimoida riski, että terroristijärjestöt ja terrorismia harjoittavat valtiolliset toimijat saavat käsiinsä välineitä, joita voidaan käyttää räjähdysaineiden ja (biologisten, kemiallisten tai ydinaineisiin perustuvien) joukkotuhoaseiden valmistamiseen, EU:n olisi lujitettava kaksikäyttötuotteiden vientivalvontajärjestelmää ja sen noudattamisen valvontaa sekä EU:n rajoilla että kansainvälisellä tasolla.

Sen jälkeen kun Yhdysvaltojen kanssa on allekirjoitettu terrorismin rahoituksen jäljittämisohjelmaa koskeva sopimus, komissio laatii vuonna 2011 **puitteet, joiden mukaisesti EU voi kerätä ja analysoida rahaliikenteen sanomanvälitystietoja** EU:n alueelta.

Toimi 3: Suojataan liikennettä

Komissio jatkaa EU:n lento- ja meriliikenteen turvallisuusjärjestelyjen kehittämistä uhkien ja riskien jatkuvan arvioinnin pohjalta. Se ottaa tässä työssä huomioon turvallisuustutkimuksen tekniikan kehityksen hyödyntämällä sellaisia EU:n ohjelmia kuin Galileo sekä ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuista seurantaa (GMES[20]) koskeva aloite. Se pyrkii saamaan näille toimille suuren yleisön hyväksynnän siten, että tavoitteena on saattaa tasapainoon mahdollisimman korkea turvallisuustaso ja toisaalta matkustusmukavuus sekä pitää kustannukset kurissa ja taata yksityisyyden ja terveyden suojelu. Komissio myös korostaa jatkuvaa tarkastusten ja lainvalvontajärjestelyjen lujittamista, joihin sisältyy rahtitoimintojen seuranta. Kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä, sillä sen avulla voidaan edistää parempien turvallisuusnormien käyttöönottoa kaikkialla maailmassa ja varmistaa samalla resurssien tehokas käyttö sekä välttää turvatarkastusten tarpeetonta päällekkäisyyttä.

Maaliikenteen turvallisuus on laaja ja monimutkainen ongelmakenttä, jonka suhteen on perusteltua toteuttaa aktiivisempia toimia Euroopan tasolla. Tämä koskee erityisesti henkilöliikenteen turvallisuutta.[21] Komissio aikoo laajentaa kaupunkiliikenteen turvallisuutta koskevia toimia niin, että ne kattavat myös a) paikallisen ja alueellisen raideliikenteen sekä b) suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän ja sen edellyttämän infrastruktuurin. Tähän asti EU:n tason toiminta maaliikenteen alalla on rajoittunut tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoon. Tämä johtuu siitä, että maaliikenteen alalla toimivallan on katsottu olevan ensisijaisesti jäsenvaltioilla, ja siitä, ettei tällä alalla ole olemassa Kansainvälisen merenkulkujärjestön tai Kansainvälisen siviili-ilmailuliiton kaltaisia kansainvälisiä organisaatioita, jotka edellyttäisivät toiminnan koordinointia Euroopan tasolla. Komissio katsoo, että tulevien

---

[20] GMES = Global Monitoring for Environment and Security, ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuinen seurantajärjestelmä.

[21] Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2004 antama julkilausuma terrorismin torjunnasta.

toimien valmistelua varten olisi hyödyllistä selvittää, olisiko tarpeen perustaa maaliikenteen turvallisuutta käsittelevä pysyvä komitea, jonka puheenjohtajana toimisi komissio ja jonka jäsenet olisivat liikenteen ja lainvalvonnan asiantuntijoita. Lisäksi voitaisiin perustaa foorumi julkisen ja yksityisen sektorin sidosryhmien kanssa tapahtuvaa näkemysten vaihtoa varten, lento- ja meriliikenteen turvallisuuden alalla saadut kokemukset huomioon ottaen. Viimeaikaisten tapahtumien vuoksi on kiirehditty jo vireillä ollutta työtä, jonka tarkoituksena on tarkentaa ja lujittaa kolmansista maista lentoteitse tulevan siirtorahdin seurantamenettelyjä.

Näitä kysymyksiä käsitellään lähemmin vuonna 2011 annettavassa liikenteen turvallisuutta koskevassa tiedonannossa.

TAVOITE 3: Parannetaan kansalaisten ja yritysten turvallisuutta verkkoympäristössä

Tietoverkkojen turvallisuus on tietoyhteiskunnan toimivuuden olennainen edellytys. Tämä tunnustetaan äskettäin julkaistussa Euroopan digitaalistrategiassa[22], jossa tietoverkkorikollisuus, tietoverkkojen turvallisuus, turvallisempi internet ja yksityisyydensuoja nähdään keskeisinä elementteinä luottamuksen ja turvallisuuden ilmapiirin luomisessa verkon käyttäjille. Tietotekniikan nopea kehitys on luonut myös uusia rikollisuuden muotoja. Tietoverkkorikollisuus on maailmanlaajuinen ilmiö, joka aiheuttaa EU:n sisämarkkinoille huomattavaa vahinkoa. Internet on jo perusperiaatteeltaan rajat ylittävä rakennelma, mutta kansalliset rajat vaikeuttavat edelleen tietoverkkorikollisuutta koskevan tuomiovallan käyttöä. Jäsenvaltioiden onkin yhdistettävä voimansa EU:n tasolla. Huipputeknologiaan liittyvää rikollisuutta tutkivalla Europolin yksiköllä (High Tech Crime Centre) on jo merkittävä asema lainvalvontatoimien koordinoinnissa, mutta lisätoimia tarvitaan.

Toimi 1: Parannetaan lainvalvonta- ja lainkäyttöviranomaisten valmiuksia

EU:hun perustetaan vuoteen 2013 mennessä nykyisiin rakenteisiin perustuva **tietoverkkorikollisuutta käsittelevä keskus**, jonka avulla jäsenvaltiot ja EU:n toimielimet voivat kehittää tietoverkkorikollisuuden tutkintaan liittyvää operatiivista ja analyysivalmiuttaan ja tehdä yhteistyötä kansainvälisten kumppanien kanssa.[23] Keskuksen tavoitteena on parantaa nykyisten ehkäisy- ja tutkintatoimien evaluointia ja seurantaa, edistää koulutus- ja tiedotustoimia lainvalvonta- ja lainkäyttöviranomaisten keskuudessa sekä tehdä yhteistyötä Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) ja kansallisten tietotekniikan kriisiryhmien (Computer Emergency Response Teams, CERT) kanssa. Keskuksesta pitäisi tulla tietoverkkorikollisuuden torjunnan polttopiste Euroopassa.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että poliisi, tuomarit, syyttäjät ja rikostekniset tutkijat soveltavat tietoverkkorikollisuuden tutkinnassa ja siihen liittyvissä syytetoimissa yhteisiä normeja. Jäsenvaltioita kehotetaan kehittämään tietoverkkorikollisuuden tuntemustaan ja siihen liittyviä koulutusvalmiuksiaan vuoteen 2013 mennessä yhdessä Eurojustin, Euroopan poliisiakatemian ja Europolin kanssa. Niiden olisi myös perustettava tämän alan osaamiskeskuksia joko kansallisella tasolla tai yhteistyössä toisten jäsenvaltioiden kanssa. Osaamiskeskusten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä alan tutkijoiden ja elinkeinoelämän kanssa.

---

22 KOM(2010) 245.

23 Komissio saattaa keskuksen perustamista koskevan toteutettavuustutkimuksen päätökseen vuonna 2011.

Toimi 2: Tehdään yhteistyötä tietotekniikkasektorin kanssa kansalaisten voimaannuttamiseksi ja suojelemiseksi

Kaikkien jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansalaisten on helppo **ilmoittaa tietoverkkorikollisuuteen liittyvistä tapahtumista**. Evaluoinnin jälkeen nämä tiedot syötettäisiin kansalliseen ja tarvittaessa myös eurooppalaiseen tietoverkkorikollisuuden hälytysjärjestelmään. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava Safer internet -ohjelman puitteissa tehdyn arvokkaan työn pohjalta, että kansalaisten on helppo saada tietoa tietoverkkorikollisuuteen liittyvistä uhkista ja niihin varautumisesta. Ohjeissa olisi kerrottava, miten kansalaiset voivat suojata yksityisyyttään verkkoympäristössä, tunnistaa verkkohoukuttelun (*grooming*) ja ilmoittaa siitä, suojata tietokoneensa viruksentorjuntaohjelmilla ja palomuureilla, hallita salasanojaan ja havaita verkkourkinnan (*phishing*), sivustoharhautuksen (*pharming*) ja muut hyökkäykset. Komissio perustaa vuonna 2013 jäsenvaltioille ja alan yrityksille tarkoitetun, reaaliajassa toimivan keskuksen, jonka kautta voidaan jakaa resursseja ja parhaita käytänteitä.

Yhteistyötä yksityisen ja julkisen sektorin välillä on vahvistettava myös Euroopan tasolla ottamalla käyttöön järjestelmien sietokyvyn parantamiseen tähtäävä yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuus (European Public-Private Partnership for Resilience, EP3R). Sen avulla voidaan kehittää edelleen innovatiivisia toimenpiteitä ja välineitä tietoverkkojen ja tietoinfrastruktuurin, myös elintärkeän infrastruktuurin, turvallisuuden ja sietokyvyn parantamiseksi. EP3R:n olisi tehtävä yhteistyötä myös kansainvälisten kumppanien kanssa, jotta tietoverkkojen riskinhallintaa voidaan lujittaa maailmanlaajuisesti.

Internetin laittomaan sisältöön, muun muassa terrorismiin yllyttämiseen, olisi puututtava laatimalla yhteistyötä koskevat suuntaviivat. Pohjana olisi käytettävä valtuutettuja ilmoitus- ja poistamismenettelyjä, jotka komissio aikoo laatia yhdessä internetpalvelujen tarjoajien, lainvalvontaviranomaisten ja voittoa tavoittelemattomien organisaatioiden kanssa vuoteen 2011 mennessä. Komissio aikoo tukea näiden sidosryhmien keskinäisiä yhteyksiä ja vuorovaikutusta perustamalla tätä varten erityisen internetissä toimivan järjestelmän (*Contact Initiative against Cybercrime for Industry and Law Enforcement*).

Toimi 3: Parannetaan valmiuksia selviytyä tietoverkkoon kohdistuvista hyökkäyksistä

Tietoverkkoon kohdistuvien hyökkäysten ja häiriöiden ehkäisemisen ja paljastamisen sekä nopean reagoinnin parantamiseksi on toteutettava useita toimia. Ensinnäkin kaikilla jäsenvaltioilla ja myös EU:n toimielimillä olisi oltava vuoteen 2012 mennessä toimiva tietotekniikan kriisiryhmä (**CERT**). Näiden kriisiryhmien ja lainvalvontaviranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä hyökkäysten ehkäisemistä ja niihin reagoimista varten. Toiseksi jäsenvaltioiden olisi vuoteen 2012 mennessä muodostettava kansallisista/valtiollisista kriisiryhmistä verkosto, jonka avulla voidaan parantaa Euroopan katastrofivalmiutta. Tämä on erittäin tärkeää myös sen vuoksi, että komission ja ENISAn tuella olisi perustettava vuoteen 2013 mennessä suurelle yleisölle tarkoitettu eurooppalainen tiedonjako- ja hälytysjärjestelmä (European Information Sharing and Alert System, EISAS) sekä yhteyspisteiden verkosto alan organisaatioiden ja jäsenvaltioiden välille. Kolmanneksi jäsenvaltioiden olisi laadittava yhdessä ENISAn kanssa kansalliset varosuunnitelmat ja toteutettava säännöllisesti sekä kansallisia että Euroopan tason harjoituksia, jotka liittyvät tietoturvaloukkauksiin ja tällaisista katastrofeista toipumiseen. Yleensäkin ENISAn tehtävänä on tukea tällaisia toimia, jotta kriisiryhmien toiminnan tasoa Euroopassa voidaan kehittää.

TAVOITE 4: Vahvistetaan turvallisuutta rajavalvonnan avulla

Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä EU:lla on entistä paremmat mahdollisuudet hyödyntää matkustaja- ja tavaraliikennettä koskevien rajaturvallisuuspolitiikkojen välisiä synergiaetuja jäsenvaltioiden yhteisvastuun ja oikeudenmukaisen vastuunjaon hengessä.[24] Henkilöiden liikkuvuuden alalla EU voi tarkastella muuttoliikkeen hallintaa ja rikollisuuden torjuntaa yhdennettyyn rajaturvallisuusstrategiaan kuuluvina rinnakkaisina tavoitteina. Kyseinen strategia käsittää seuraavat kolme osa-aluetta:

- uuden teknologian tehostettu käyttö rajatarkastuksissa (toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä (SIS II), viisumitietojärjestelmä (VIS), maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmä ja rekisteröityjen matkustajien asemaa koskeva ohjelma);

- uuden teknologian tehostettu käyttö rajavalvonnassa (Euroopan rajavalvontajärjestelmä EUROSUR) GMES-turvallisuuspalvelujen tuella ja yhteisen tietojenvaihtoympäristön asteittainen perustaminen EU:n merialueille[25]; ja

- jäsenvaltioiden toimien tehostettu koordinointi Frontexin johdolla.

Vuonna 2005 toteutetun yhteisön tullikoodeksin ”turvallisuustarkistuksen”[26] yhteydessä luotiin tavaraliikenteen osalta edellytykset, joiden ansiosta raja voi olla toisaalta turvallisempi, mutta silti avoimempi luotetuista lähteistä tuleville tavaroille. Kaikista EU:hun saapuvista rahtilähetyksistä tehdään vaarattomuutta ja turvallisuutta koskeva riskianalyysi yhteisten kriteerien ja standardien nojalla. Resurssien käyttöä on tehostettu asettamalla pääpaino potentiaalisesti riskialttiiseen rahtiin. Järjestelmä perustuu talouden toimijoiden antamiin, kauppatavaroiden liikkeitä koskeviin ennakkoilmoituksiin, yhteisen riskinhallintakehyksen laatimiseen sekä valtuutettujen talouden toimijoiden järjestelmään, jota on sovellettava kaikkiin EU:n alueelle saapuviin tai sieltä lähteviin tavaroihin. Nämä toisiaan täydentävät välineet muodostavat yhdessä kattavan järjestelmän, jota kehitetään edelleen niin, että sen avulla voidaan torjua yhä kehittyneempiä rikollisorganisaatioita, joiden toimintaan jäsenvaltiot eivät pysty puuttumaan yksinään.

Toimi 1: Hyödynnetään täysimääräisesti EUROSURin toimintamahdollisuuksia

Komissio esittää vuonna 2011 säädösehdotuksen **EUROSURin perustamisesta** sisäisen turvallisuuden ja rikoksentorjunnan parantamiseksi. EUROSURin muodostaman mekanismin avulla jäsenvaltioiden viranomaiset voivat jakaa keskenään rajavalvontaan liittyvää operatiivista tietoa ja tehdä yhteistyötä sekä keskenään että Frontexin kanssa taktisella, operatiivisella ja strategisella tasolla.[27] EUROSURin yhteydessä hyödynnetään EU-rahoituksen avulla eri tutkimushankkeiden ja -toimien yhteydessä kehitettyä uutta

---

24 SEUT-sopimuksen 80 artikla.

25 Komission tiedonanto ”Merivalvonnan yhdentäminen: EU:n merialalle yhteinen tietojenvaihtoympäristö”, KOM(2009) 538.

26 Neuvoston asetus (EY) N:o 648/2005 yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta.

27 Komission ehdotukset EUROSUR-järjestelmän luomisesta ja yhteisen tietojenvaihtoympäristön (CISE) perustamisesta EU:n merialueille on esitetty asiakirjoissa KOM(2008) 68 ja KOM(2009) 538. Äskettäin hyväksyttiin CISEn perustamista koskeva kuusivaiheinen etenemissuunnitelma, KOM(2010) 584.

teknologiaa, kuten satelliittikuvausjärjestelmiä, joiden avulla voidaan havaita ja jäljittää kohteita merirajoilla, esimerkiksi nopeita aluksia, joilla tuodaan huumeita EU:n alueelle.

Viime vuosina on myös käynnistetty kaksi mittavaa aloitetta, jotka koskevat merirajoilla tehtävää operatiivista yhteistyötä. Toinen, Frontexin puitteissa toimiva aloite koskee ihmiskauppaa ja ihmisten salakuljetusta, toinen huumeiden salakuljetusta. Jälkimmäisen aloitteen toteuttamisympäristöinä ovat huumausaineiden merikuljetusten tutkintakeskukset MAOC-N[28] ja CeCLAD-M[29]. Merirajoilla toteutettavan yhdennetyn operatiivisen toiminnan kehittämiseksi EU:n eteläisellä tai lounaisella merirajalla käynnistetään vuonna 2011 pilottihanke, jossa ovat mukana edellä mainitut kaksi keskusta, komissio, Frontex ja Europol. Pilottihankkeen tarkoituksena on tutkia, millaisia synergiaetuja voitaisiin saavuttaa yhteisten etujen mukaisilla aloilla erilaisiin uhkiin, kuten huumeiden ja ihmisten salakuljetukseen, liittyvän riskianalyysin ja valvontatietojen osalta.[30]

Toimi 2: Vahvistetaan Frontexin asemaa ulkorajoilla

Frontex saa operaatioidensa yhteydessä haltuunsa tärkeitä tietoja laitonta kauppaa käyviin verkostoihin kuuluvista rikollisista. Nyt näitä tietoja ei kuitenkaan voida hyödyntää edelleen riskianalyysien laatimista tai tulevien yhteisten operaatioiden kohdentamista varten. Tietoja epäillyistä rikollisista ei myöskään voida luovuttaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille tai Europolille lisätutkimuksia varten. Myöskään Europol ei voi jakaa analyysitietokantaansa sisältyviä tietoja. Saamiensa kokemusten perusteella ja EU:n yleisen tiedonhallintastrategian[31] puitteissa komissio katsoo, että myöntämällä Frontexille valtuudet käsitellä ja käyttää näitä tietoja rajoitetusti ja henkilötietojen hallintaa koskevien selkeästi määriteltyjen sääntöjen mukaisesti voidaan merkittävällä tavalla edistää rikollisjärjestöjen hajottamista. Tämä ei kuitenkaan saa johtaa Frontexin ja Europolin tehtävien päällekkäisyyteen.

Vuodesta 2011 alkaen komissio esittää yhdessä Frontexin ja Europolin kanssa kunkin vuoden lopussa vuosikertomuksen tietyistä rajat ylittävistä rikoksista kuten ihmiskaupasta sekä ihmisten ja laittomien tavaroiden salakuljetuksesta. Kertomuksen pohjalta arvioidaan, minkä verran on tarvetta toteuttaa vuodesta 2012 alkaen Frontexin toimia ja sen yhteisiä operaatioita sekä poliisi-, tulli- ja muiden lainvalvontaviranomaisten yhteisiä operaatioita.

Toimi 3: Otetaan käyttöön yhteinen riskinhallinta ulkorajat ylittäviä tavaroita varten

Viime vuosina on toteutettu huomattavia oikeudellisia ja rakenteellisia uudistuksia, jotka ovat parantaneet kansainvälisen toimitusketjun ja EU:n rajat ylittävän tavaraliikenteen turvallisuutta ja toimintavarmuutta. Tulliviranomaisten toteuttama yhteinen riskinhallintajärjestelmä (Common Risk Management Framework, CRMF) tarkoittaa sitä, että kauppatavaroiden liikkeitä seurataan koko ajan sähköisesti sekä ennen kuin ne saapuvat EU:hun että ennen kuin ne lähtevät sieltä. Näin voidaan tunnistaa turvallisuuteen ja käyttövarmuuteen liittyvät riskitekijät EU:lle ja sen asukkaille ja reagoida niihin asianmukaisella tavalla. CRMF tarjoaa myös edellytykset tehdä tiukempia tarkastuksia silloin

---

28 MAOC-N - huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus.

29 CeCLAD-M - Välimeren huumeidentorjunnan koordinointikeskus.

30 Hanke täydentää muita yhdennetyn merivalvonnan alaan liittyviä hankkeita, kuten BlueMassMed ja Marsuno, joiden tarkoituksena on maksimoida merivalvonnan tehokkuus Välimerellä, Atlantilla ja Pohjois-Euroopan merialueella.

31 Katsaus tiedonhallintaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella, KOM(2010) 385.

kun ne katsotaan tarpeellisiksi tietyillä painopistealoilla, joita ovat esimerkiksi kauppapolitiikka ja taloudelliset riskit. Lisäksi järjestelmä edellyttää systemaattista tietojenvaihtoa riskeistä EU:n tasolla.

Lähivuosien haasteena on varmistaa yhtenäinen ja korkeatasoinen riskinhallinta, johon liittyy riskianalyysi, sekä riskeihin perustuvien tarkastusten suorittaminen kaikissa jäsenvaltioissa. Edellä mainitun, laittomien tavaroiden kauppaa koskevan vuosikertomuksen ohella komissio kehittää EU:n tason tulliarviointeja yhteisiin riskeihin puuttumista varten. Keskittämällä tiedot EU:n tasolla voidaan vahvistaa rajaturvallisuutta. Jotta turvallisuutta tullin alalla voidaan ulkorajoilla lujittaa vaaditulle tasolle, komissio tutkii vuonna 2011 eri vaihtoehtoja **parantaa EU:n tason valmiuksia laatia riskianalyyseja ja kohdentaa tarkastuksia**, ja esittää tarvittaessa tätä koskevia ehdotuksia.

Toimi 4: Parannetaan viranomaisten välistä yhteistyötä kansallisella tasolla

Jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä kehittämään **yhteisiä riskianalyyseja** vuoden 2011 loppuun mennessä. Työhön olisi saatava mukaan kaikki viranomaiset, joiden tehtävät liittyvät turvallisuuskysymyksiin, eli poliisi-, raja- ja tulliviranomaiset. Heidän tehtävänään on yksilöidä ne ulkorajojen ongelmakohdat, joihin liittyy monenlaisia ja eri aloja koskevia uhkia, kuten tietyt ulkorajojen ylityspaikat, joilla ilmenee toistuvasti ihmisten ja huumeiden salakuljetusyrityksiä, jotka ovat lähtöisin samalta alueelta. Näiden analyysien tulisi täydentää sitä rajat ylittävistä rikoksista laadittavaa kertomusta, jonka komissio kokoaa vuosittain Frontexin ja Europolin avustuksella. Komissio viimeistelee vuoden 2010 loppuun mennessä selvityksen, jossa yksilöidään EU:n ulkorajoilla toimivien raja- ja tulliviranomaisten yhteistyöhön liittyviä parhaita käytänteitä ja pohditaan, miten niitä voitaisiin parhaiten levittää. Vuonna 2012 komissio esittää ehdotuksia eri kansallisten viranomaisten (poliisi-, raja- ja tulliviranomaiset) suorittamien **rajatarkastusten koordinoinnin parantamiseksi**. Tältä pohjalta komissio laatii vuoteen 2014 mennessä yhdessä Frontexin, Europolin ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston kanssa vähimmäisnormit ja parhaat käytänteet eri viranomaisten yhteistyötä varten. Näitä normeja ja käytänteitä hyödynnetään erityisesti yhteisissä riskianalyyseissa, tutkimuksissa ja operaatioissa sekä tiedustelutietojen vaihdossa.

TAVOITE 5: Parannetaan Euroopan kykyä selviytyä kriiseistä ja katastrofeista

EU on alttiina monenlaisille potentiaalisille kriiseille ja katastrofeille, joita voivat aiheuttaa esimerkiksi ilmastonmuutos, elintärkeään infrastruktuuriin kohdistuvat terrori-iskut ja tietoverkkohyökkäykset, taudinaiheuttajien ja patogeenien tahallinen levittäminen tai niiden tahaton leviäminen ympäristöön, äkilliset influenssaepidemiat ja infrastruktuurin romahtaminen. Tällaiset monialaiset uhkat edellyttävät pitkän aikavälin kriisin- ja katastrofinhallintakäytäntöjen tehostamista ja yhdenmukaistamista. Niihin reagoiminen edellyttää solidaarisuutta ja niiden ehkäiseminen ja niihin valmistautuminen vastuullisuutta niin, että kaikki potentiaaliset vaaratekijät EU:n tasolla voidaan ottaa riskinarvioinnissa ja riskinhallinnassa paremmin huomioon.

Toimi 1: Hyödynnetään yhteisvastuulauseketta täysimääräisesti

Lissabonin sopimukseen sisältyvällä yhteisvastuulausekkeella[32] otetaan käyttöön EU:ta ja sen jäsenvaltioita koskeva oikeudellinen velvoite antaa apua terrori-iskun kohteeksi taikka luonnonvoimien tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden uhriksi joutuvalle jäsenvaltiolle. Yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanon avulla EU pyrkii parantamaan ja tehostamaan kriisinhallinnan organisointia sekä kriisien ehkäisemisen että niihin reagoimisen osalta. Komissio ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja esittävät vuonna 2011 monialaisen ehdotuksen, jonka pohjalta EU:n kollektiivisena tehtävänä on **yhteisvastuulausekkeen soveltaminen käytännössä**.

Toimi 2: Omaksutaan kaikenkattava lähestymistapa uhkien ja riskien arviointiin

Komissio laatii vuoden 2010 loppuun mennessä yhdessä jäsenvaltioiden kanssa EU:n katastrofinhallintaa varten **riskien arviointia** ja kartoitusta koskevat ohjeet, joissa otetaan huomioon eri vaaratekijät ja riskit, kuten periaatteessa kaikki luonnonvoimien ja ihmisen aiheuttamat suuronnettomuudet. Vuoden 2011 loppuun mennessä jäsenvaltioiden olisi laadittava kansalliset riskinhallintamenettelynsä, joihin sisältyy riskianalyysi. Niiden pohjalta komissio laatii vuoden 2012 loppuun mennessä monialaisen katsauksen tärkeimmistä EU:ta tulevaisuudessa uhkaavista luonnonvoimien ja ihmisen aiheuttamista riskeistä.[33] Komission vuodeksi 2011 suunnittelemassa terveysturvaa koskevassa aloitteessa pyritään kehittämään EU:n riskinhallinnan koordinointia ja lujittamaan kansanterveyden alaan liittyviä nykyisiä rakenteita ja mekanismeja.

Uhkien arvioinnin alalla komissio tukee toimia, joiden tarkoituksena on parantaa keskinäistä ymmärtämystä siitä, miten uhkien taso määritellään eri tahoilla. Näin voidaan parantaa tiedottamista silloin kun taso on muuttumassa. Jäsenvaltioita kehotetaan laatimaan vuonna 2012 omat uhka-arvionsa terrorismista ja muista tahallisista uhkatekijöistä. Vuodesta 2013 alkaen komissio laatii yhdessä EU:n terrorismintorjunnan koordinaattorin (CTC) ja jäsenvaltioiden kanssa säännöllisiä katsauksia vallitsevista uhkista kansallisten arviointien perusteella.

EU:ssa olisi laadittava vuoteen 2014 mennessä yhdenmukainen **riskinhallintapolitiikka**, jossa uhkien ja riskien arviointi sidotaan päätöksentekoon.

Toimi 3: Yhdistetään tilannetietokeskusten toiminta

Jotta kriisitilanteeseen voidaan reagoida tehokkaasti ja koordinoidusti, on pystyttävä muodostamaan nopeasti kattava ja totuudenmukainen käsitys tilanteesta. Tietoa EU:ssa tai sen ulkopuolella vallitsevasta kriisitilanteesta on hankittava kaikista tarkoituksenmukaisista lähteistä, ja sitä on analysoitava, arvioitava ja jaettava muiden jäsenvaltioiden sekä EU:n toimielinten operatiivisten ja toiminnan suunnittelusta vastaavien yksiköiden kanssa. Kunnolla verkostoituneiden turvallisuusyksiköiden, oikean varustuksen ja asianmukaisella tavalla koulutetun henkilöstön avulla EU voi **laatia yhdennetyn lähestymistavan, jonka pohjana on yhteinen käsitys kriisitilanteesta**.

---

32 SEUT-sopimuksen 222 artikla.

33 Katastrofien ehkäisyä EU:ssa koskevat yhteisön puitteet – neuvoston päätelmät, marraskuu 2009.

Komissio vahvistaa olemassa olevien valmiuksien ja asiantuntemuksen pohjalta vuoteen 2012 mennessä yhteyksiä erilaisten alakohtaisten varoitusjärjestelmien ja kriisitilanteisiin liittyvien yhteistyötoimintojen[34] välillä; näitä aloja ovat muun muassa kansanterveys ja pelastuspalvelu sekä ydinvahingon ja terrorismin vaara. Tarkoituksena on hyödyntää EU:n johdolla toteutettavia operatiivisia ohjelmia. Näiden järjestelyjen avulla voidaan parantaa EU:n virastojen ja ulkosuhdehallinnon, mm. tilannetietokeskuksen, välisiä yhteyksiä ja tietojenvaihtoa. Tarvittaessa voidaan myös laatia EU:n yhteisiä uhkien ja riskien arviointikertomuksia.

EU:n toimielinten, elinten ja virastojen tehokas keskinäinen koordinointi edellyttää yhdenmukaista yleistä kehystä luottamuksellisiksi luokiteltujen tietojen suojaamiseksi. Komissio aikookin esittää tätä koskevan ehdotuksen vuonna 2011.

Toimi 4: Kehitetään eurooppalainen hätäapuvalmius katastrofien varalta

EU:n olisi pystyttävä reagoimaan sekä EU:n alueella että sen ulkopuolella tapahtuviin suuronnettomuuksiin. Viimeaikaisten tapahtumien yhteydessä saadut kokemukset osoittavat, että olisi varaa parantaa sekä EU:n toiminnan käynnistämisnopeutta ja tarkoituksenmukaisuutta että katastrofivalmiuksien operatiivista ja poliittista koordinointia ja näkyvyyttä niin EU:n sisällä kuin sen ulkopuolellakin.

Hiljattain laaditun katastrofivalmiusstrategian[35] mukaisesti EU:ssa olisi **perustettava eurooppalainen hätäapuvalmius**, jota varten jäsenvaltiot osoittaisivat ennalta resursseja EU:n operaatioiden toteuttamiseen ja laatisivat varosuunnitelmia. Toimivuutta ja kustannustehokkuutta olisi parannettava käyttämällä yhteistä logistiikkaa sekä yksinkertaistamalla ja lujittamalla kuljetuskaluston yhteiskäytössä ja -rahoituksessa käytettäviä järjestelyjä. Keskeisten ehdotusten täytäntöönpanoa koskevat säädösehdotukset tulevat käsiteltäväksi vuonna 2011.

3. STRATEGIAN TÄYTÄNTÖÖNPANO

EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelman täytäntöönpano kuuluu EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja EU:n virastojen yhteiseen vastuualueeseen. Tätä varten tarvitaan yhteisesti sovittu menettely, johon kuuluu selkeä roolin- ja vastuunjako ja jossa neuvosto ja komissio ohjaavat toimintaa tiiviissä yhteistyössä EU:n ulkosuhdehallinnon kanssa niin, että strategiset tavoitteet voidaan saavuttaa. Komissio tukee erityisesti sisäisen turvallisuuden operatiivisen yhteistyön pysyvän komitean (COSI) työtä varmistaakseen, että operatiivista yhteistyötä edistetään ja lujitetaan ja että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toiminnan koordinointia helpotetaan.[36]

---

34 Komissio käyttää edelleen ja kehittää ARGUS-yleishälytysjärjestelmää (ks. KOM(2005) 662) ja siihen liittyviä menettelyjä eri vaaratekijöihin liittyvissä monialaisissa kriisitilanteissa sekä kaikki komission yksiköt kattavan koordinoinnin toteuttamisessa.

35 Kohti parempaa Euroopan katastrofiapua: Pelastuspalvelun ja humanitaarisen avun rooli, KOM(2010) 600.

36 SEUT-sopimuksen 71 artikla. Ks. myös neuvoston päätös 2010/131/EU sisäisen turvallisuuden operatiivisen yhteistyön pysyvän komitean perustamisesta.

Täytäntöönpano

Painopisteet on otettava huomioon sekä EU:n virastojen että kansallisen tason operatiivisessa suunnittelussa, komission työohjelmia unohtamatta. Komissio huolehtii siitä, että turvallisuuteen liittyvät toiminnot, kuten turvallisuustutkimus, elinkeinopolitiikka ja EU:n sisäistä turvallisuutta koskeviin rahoitusohjelmiin liittyvät hankkeet, ovat yhdenmukaisia strategisten tavoitteiden kanssa. Turvallisuustutkimusta rahoitetaan edelleen tutkimuksen ja kehittämisen monivuotisesta puiteohjelmasta. Tuloksellisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio perustaa sisäisen työryhmän. EU:n ulkosuhdehallinto kutsutaan mukaan varmistamaan johdonmukaisuus laajemman turvallisuusstrategian kanssa. Sen avulla voidaan myös hyödyntää sisäisten ja ulkoisten politiikkojen välisiä synergiaetuja, kuten riskien ja uhkien arviointeja. Samasta syystä COSIn ja poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean olisi tehtävä työtä yhdessä ja järjestettävä säännöllisiä tapaamisia.

Vuosina 2011–2013 tarvittavasta EU-rahoituksesta päätetään monivuotisen rahoituskehyksen nykyisten enimmäismäärien puitteissa. Vuoden 2013 jälkeisen kauden osalta sisäisen turvallisuuden rahoitusta tarkastellaan koko komission kattavissa keskusteluissa, joissa käsitellään kaikkia tuona ajanjaksona toteutettavia ehdotuksia. Näiden keskustelujen yhteydessä komissio harkitsee mahdollisuuksia perustaa sisäisen turvallisuuden rahasto.

Seuranta ja arviointi

Komissio seuraa sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelman täytäntöönpanon edistymistä yhdessä neuvoston kanssa. Komissio laatii strategiaa koskevan vuosikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioilta ja EU:n virastoilta saamiensa esitysten pohjalta ja nykyisiä raportointimekanismeja mahdollisimman pitkälle hyödyntäen. Vuosikertomuksessa esitellään pääkohdittain kuhunkin strategiseen tavoitteeseen liittyvä kehitys ja arvioidaan EU:n ja jäsenvaltioiden toteuttamien toimien tehokkuutta sekä esitetään tarvittaessa komission suosituksia. Vuosikertomukseen sisältyy myös liite, jossa esitetään kuvaus sisäisestä turvallisuustilanteesta. Kuvauksen laatii komissio asian parissa toimivien virastojen esitysten pohjalta. Euroopan parlamentti ja neuvosto voisivat keskustella sisäisestä turvallisuudesta vuosittain kertomuksen pohjalta.

PÄÄTELMÄT

Maailma muuttuu, ja sen myötä muuttuvat myös meitä ympäröivät uhkat ja haasteet. Euroopan unionin olisi vastaavasti kyettävä kehittämään valmiuttaan vastata niihin. Kun teemme yhdessä työtä tässä strategiassa hahmoteltujen toimien toteuttamiseksi, olemme menossa oikeaan suuntaan. Toisaalta on väistämätöntä, että riippumatta siitä, miten voimakkaita ja hyvin varustautuneita olemme, uhkia ei voida milloinkaan torjua kokonaan. Sitä tärkeämpää onkin tehostaa valmistautumista mahdollisimman pitkälle.

Lissabonin sopimukseen perustuvan uuden oikeudellisen kehyksen myötä sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelmasta olisi tultava EU:n yhteinen vastuualue seuraavien neljän vuoden ajaksi. Suunnitelman onnistuminen edellyttää kaikkien EU:n toimijoiden yhteisiä ponnistelua, mutta siihen tarvitaan myös yhteistyötä EU:n ulkopuolisten toimijoiden kanssa. Vain yhdistämällä voimat ja tekemällä yhdessä työtä tämän strategian toteuttamiseksi jäsenvaltiot, EU:n toimielimet, elimet ja laitokset voivat muodostaa EU:n koordinoidun vastauksen aikamme turvallisuusuhkiin.

Liite: Yhteenveto tavoitteista ja toimista

SISÄISEN TURVALLISUUDEN STRATEGIA

TAVOITTEET JA TOIMET

TAVOITTEET JA TOIMET	VASTUUTAHO	MÄÄRÄAIKA
TAVOITE 1: Hajotetaan kansainväliset rikollisverkostot		
Toimi 1: Paljastetaan ja hajotetaan rikollisverkostot		
Ehdotus EU:n matkustajarekisteritietojen käytöstä	KOM[37]	2011
Rahanpesun torjuntaa koskevan EU:n lainsäädännön mahdollinen tarkistaminen, jotta voidaan selvittää yritysten ja trustien omistajat	KOM	2013
Suuntaviivat pankkitilirekisterien käytöstä rikollisten rahoitustoimien selvittämiseksi	KOM	2012
Strategia rikollisia rahoitustoimia koskevien tietojen keräämistä, analysointia ja jakamista varten, koulutus mukaan lukien	KOM, JV ja CEPOL	2012
Lisätään lyhyellä varoitusajalla perustettavien yhteisten tutkintaryhmien käyttöä	JV, KOM, Europol ja Eurojust	käynnissä

[37] Lyhenneluettelo: Euroopan komissio (KOM), jäsenvaltiot (JV), Euroopan poliisiakatemia (CEPOL), Euroopan verkko- ja tietoturvavirasto (ENISA), huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus (MAOC-N), Välimeren huumeidentorjunnan koordinointikeskus (CeCLAD-M), Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto (EASO), Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja (KE).

TAVOITTEET JA TOIMET	VASTUUTAHO	MÄÄRÄAIKA
Toimi 2: Suojataan talouselämä rikollisten soluttautumiselta		
Ehdotus jäsenvaltioiden korruptiontorjuntatoimien seurannasta ja tukemisesta	KOM	2011
Perustetaan kansallisten yhteyspisteiden verkosto viranomaisille ja sääntelyelimille	KOM ja JV	2011
Tekijänoikeuksien noudattamisen valvontaa ja internetissä tapahtuvan väärennettyjen tavaroiden myynnin estämistä koskevat toimet	JV ja KOM	käynnissä
Toimi 3: Tuomitaan rikoksella saadut varat menetetyiksi		
Ehdotus kolmatta osapuolta koskevasta ja laajennetusta menetetyksi tuomitsemisesta sekä tuomioon perustumattomiin menettelyihin perustuvista menetetyksi tuomitsemista koskevista päätöksistä	KOM	2011
Perustetaan tehokkaat varallisuuden takaisinhankinnasta vastaavat toimistot ja varojen hallinnoinnissa tarvittavat järjestelyt	JV	2014
Yhteiset indikaattorit varallisuuden takaisinhankinnasta vastaavien toimistojen suorituskyvyn arviointia varten ja ohjeet siitä, miten voidaan estää menetetyksi tuomittujen varojen päätyminen uudelleen rikollisten käsiin	KOM	2013

TAVOITTEET JA TOIMET	VASTUUTAHO	MÄÄRÄAIKA
TAVOITE 2: Ehkäistään terrorismia ja radikalisoitumista ja puututaan terroristien värväystoimintaan		
Toimi 1: Tuetaan yhteisöjä radikalisoitumisen ja terroristien värväyksen ehkäisemisessä		
Perustetaan radikalisoitumisen tunnistamista koskeva EU:n verkosto, johon kuuluvat internetissä toimiva keskustelufoorumi ja EU:n laajuiset konferenssit. Tuetaan kansalaisyhteiskuntaa väkivaltaisen ääripropagandan paljastamisessa, kääntämisessä ja kyseenalaistamisessa	KOM ja alueiden komitea	2011
Ministerikokous radikalisoitumisen ja terrorismiin värväyksen ehkäisemisestä	KOM	2012
Käsikirja radikalisoitumisen ja terrorismiin värväämisen ehkäisemisestä sekä terrorismista luopumisen ja yhteiskuntaan paluun tukemisesta	KOM	2013–14
Toimi 2: Estetään terroristeja saamasta rahoitusta ja iskuissa tarvittavia välineitä ja valvotaan heidän liiketoimiaan		
Puitteet terroristien varojen jäädyttämisestä	KOM	2011
Pannaan täytäntöön toimintasuunnitelmat, joiden tarkoituksena on rajoittaa räjähteiden sekä kemiallisten, biologisten, säteily- tai ydinaineiden saatavuutta	JV	käynnissä
Politiikka EU:ssa tapahtuvaa rahaliikenteen sanomavälitystietojen keräämistä ja analysointia varten	KOM	2011
Toimi 3: Suojataan liikennettä		
Tiedonanto liikenteen turvallisuudesta	KOM	2011

TAVOITTEET JA TOIMET	VASTUUTAHO	MÄÄRÄAIKA
TAVOITE 3: Parannetaan kansalaisten ja yritysten turvallisuutta verkkoympäristössä		
Toimi 1: Parannetaan lainvalvonta- ja lainkäyttöviranomaisten valmiuksia		
Perustetaan tietoverkkorikollisuutta käsittelevä EU:n keskus	Vuonna 2011 laadittavan komission toteutettavuustutkimuksen tulosten perusteella	2013
Parannetaan valmiuksia tutkia tietoverkkorikoksia ja nostaa niiden pohjalta syytteitä	JV, CEPOL, Europol ja Eurojust	2013
Toimi 2: Tehdään yhteistyötä tietotekniikkasektorin kanssa kansalaisten voimaannuttamiseksi ja suojelemiseksi		
Perustetaan järjestely, jonka kautta voi ilmoittaa tietoverkkorikollisuuteen liittyvistä tapahtumista, ja annetaan kansalaisille verkkoturvallisuutta ja tietoverkkorikollisuutta koskevia ohjeita	JV, KOM, Europol, ENISA ja yksityissektorin toimijat	käynnissä
Ohjeet internetin laittoman sisällön käsittelyyn liittyvää yhteistyötä varten	KOM, JV ja yksityissektorin toimijat	2011
Toimi 3: Parannetaan valmiuksia selviytyä tietoverkkoon kohdistuvista hyökkäyksistä		
Perustetaan eri jäsenvaltioiden tietotekniikan kriisiryhmien verkosto ja toinen verkosto EU:n toimielimille, laaditaan säännöllisesti kansalliset varosuunnitelmat ja järjestetään reagointi- ja toipumisharjoituksia	JV, EU:n toimielimet ja ENISA	2012
Perustetaan eurooppalainen tiedonjako- ja hälytysjärjestelmä (EISAS)	JV, KOM ja ENISA	2013

TAVOITTEET JA TOIMET	VASTUUTAHO	MÄÄRÄAIKA
TAVOITE 4: Vahvistetaan turvallisuutta rajavalvonnan avulla		
Toimi 1: Hyödynnetään täysimääräisesti EUROSURin toimintamahdollisuuksia		
Ehdotus EUROSUR-järjestelmän perustamisesta	KOM	2011
Operatiivinen pilottihanke EU:n etelä- tai lounaisrajalla	KOM, Frontex, Europol, MAOC-N ja CeCLAD-M	2011
Toimi 2: Vahvistetaan Frontexin asemaa ulkorajoilla		
Yhteiset raportit ihmiskaupasta, ihmisten salakuljetuksesta ja laittomien tavaroiden kaupasta yhteisten operaatioiden pohjaksi	KOM, Frontex ja Europol	2011
Toimi 3: Otetaan käyttöön yhteinen riskinhallinta ulkorajat ylittäviä tavaroita varten		
Aloitteet riskianalyysi- ja toimien kohdentamisvalmiuksien parantamiseksi	KOM	2011
Toimi 4: Parannetaan viranomaisten välistä yhteistyötä kansallisella tasolla		
Laaditaan kansallisella tasolla yhteisiä riskianalyyseja, joiden laatimiseen osallistuvat poliisi-, raja- ja tulliviranomaiset, jotta voidaan tunnistaa ulkorajojen ongelmakohdat	JV	2011
Eri viranomaisten rajalla suorittamien tarkastusten koordinointia koskevat parannusehdotukset	KOM	2012
Laaditaan vähimmäisnormit ja parhaat käytänteet eri viranomaisten välistä yhteistyötä varten	KOM, Europol, Frontex ja EASO	2014

TAVOITTEET JA TOIMET	VASTUUTAHO	MÄÄRÄAIKA
TAVOITE 5: Parannetaan Euroopan kykyä selviytyä kriiseistä ja katastrofeista		
Toimi 1: Hyödynnetään yhteisvastuulauseketta täysimääräisesti		
Ehdotus yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanosta	KOM/KE	2011
Toimi 2: Omaksutaan kaikenkattava lähestymistapa uhkien ja riskien arviointiin		
Riskien arviointi- ja kartoitusohjeet katastrofinhallintaa varten	KOM ja JV	2010
Riskinhallinnan kansalliset toimintatavat	JV	2011–12
Monialainen katsaus mahdollisista tulevista luonnonvoimien ja ihmisen aiheuttamista riskeistä	KOM	2012
Terveysuhkia koskeva ehdotus	KOM	2011
Säännölliset katsaukset vallitsevista uhkatekijöistä	KOM, JV ja CTC	2013
Laaditaan yhdenmukainen riskinhallintapolitiikka	KOM ja JV	2014
Toimi 3: Yhdistetään tilannetietokeskusten toiminta		
Vahvistetaan yhteyksiä alakohtaisten varoitusjärjestelmien ja kriisitilanteisiin liittyvien yhteistyötoimintojen välillä	KOM	2012
Ehdotus yhdenmukaiseksi yleiseksi kehykseksi luottamuksellisiksi luokiteltujen tietojen suojaamisesta	KOM	2011
Toimi 4: Kehitetään eurooppalainen hätäapuvalmius katastrofien varalta		
Ehdotukset eurooppalaisen hätäapuvalmiuden kehittämiseksi	KOM	2011